

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1982-1983

17 FEBRUARI 1983

**Voorstel van wet betreffende de
tegemoetkomingen aan minder-validen**

(Ingediend door Mevr. Remy-Oger c.s.)

TOELICHTING

De sociale voorzieningen voor de minder-validen moeten evolueren volgens de levensduurte en het welvaartpeil. De liefdadigheidswetten moeten worden omgevormd tot sociale wetten van compensatie en solidariteit van de wieg tot aan het graf.

Dit voorstel van kaderwet wil de bestaande uitkeringsstelsels vervangen door een nieuwe regeling, die voorziet in :

— een inkomenvervangende tegemoetkoming toegekend wanneer de minder-valide niet in staat is een bezoldigde betrekking uit te oefenen;

— een integratietegemoetkoming, toegekend aan de minder-valide die wegens zijn handicap bepaalde bijkomende uitgaven heeft; die uitgaven kunnen het gevolg zijn van het feit dat de minder-valide de hulp van een derde nodig heeft en de tegemoetkoming wordt verleend naar evenredigheid van het hulpmaterieel dat vereist is of van de diensten die door een derde moeten worden verstrekt.

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1982-1983

17 FEVRIER 1983

**Proposition de loi
relative aux allocations des handicapés**

(Déposée par Mme Remy-Oger et consorts)

DEVELOPPEMENTS

L'intervention sociale en faveur des handicapés doit évoluer en fonction du coût de la vie et du niveau de bien-être. Il est nécessaire de transformer la législation de bienfaisance en une législation sociale de compensation et de solidarité de la naissance au décès.

La proposition de loi-cadre qui vous est soumise vise à remplacer les régimes d'allocations en vigueur par un système nouveau prévoyant :

— une allocation de substitution de salaire accordée lorsque la personne handicapée est incapable d'exercer une fonction rémunératrice;

— une allocation d'intégration accordée à la personne handicapée contrainte d'effectuer certaines dépenses supplémentaires en raison de son handicap; ces dépenses peuvent résulter du besoin d'aide d'une tierce personne et l'allocation est accordée en fonction du degré de ce besoin d'aide en matériel ou en services rendus par une tierce personne.

De huidige regeling

De huidige wet (1) voorziet in vijf soorten tegemoetkomingen :

- 1° de gewone tegemoetkoming;
- 2° de bijzondere tegemoetkoming;
- 3° de aanvullende tegemoetkoming;
- 4° de tegemoetkoming tot aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden;
- 5° de tegemoetkoming voor hulp van een derde.

Al die tegemoetkomingen worden verleend na een onderzoek naar de bestaansmiddelen (2).

1. Gewone tegemoetkoming

- Wordt verleend aan de lichamelijk gehandicapten met een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 30 pct.
- Zij is onderworpen aan de volgende voorwaarden :
 - Belg zijn en werkelijk in België verblijven;
 - ten minste 14 jaar oud zijn;
 - ten hoogste 65 of 60 jaar oud zijn, naargelang het een man of een vrouw betreft;
 - een blijvende arbeidsongeschiktheid van 30 pct.;
 - middelen van bestaan : alle bestaansmiddelen van de minder-valide (en eventueel van zijn echtgenoot en zijn ouders) worden in aanmerking genomen, maar er zijn vrijstellingen.
- Er zijn afwijkingen voor Staatlozen, vluchtelingen, onderdanen van lidstaten van de E.E.G. en bepaalde andere landen.

Deze betreffen vooral de verblijfplaats van de aanvrager.

2. Bijzondere tegemoetkoming

Wordt verleend aan de minder-validen met een andere arbeidsongeschiktheid dan die voor de gewone tegemoetkoming (lichamelijke handicap).

Het betreft hier vooral mentaal gehandicapten, maar ook bepaalde zieken (epilepsie, hartaandoeningen, ademhalingsstoornissen, nieraandoeningen ...).

Deze tegemoetkoming mag niet worden gecumuleerd met de gewone tegemoetkoming. Bij mogelijke cumulatie wordt enkel het voordeligste stelsel toegepast.

(1) Wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

(2) Het koninklijk besluit van 17 november 1969 voorziet in het onderzoek naar de bestaansmiddelen. De koninklijke besluiten van 24 december 1974 en 24 december 1975 vervolmaken de regeling en verhogen de bedragen.

Le système actuel

La loi (1) actuellement en vigueur prévoit cinq catégories d'allocations, à savoir :

- 1° l'allocation ordinaire;
- 2° l'allocation spéciale;
- 3° l'allocation complémentaire;
- 4° l'allocation de complément du revenu garanti aux personnes âgées;
- 5° l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

Toutes ces allocations sont octroyées après enquête sur les ressources (2).

1. L'allocation ordinaire

- Destinée aux handicapés physiques atteints d'une incapacité permanente d'au moins 30 p.c.
- L'octroi de cette allocation est subordonné aux conditions suivantes :
 - être belge et résider réellement en Belgique;
 - être âgé de 14 ans au moins;
 - être âgé de 65 ou 60 ans au plus selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme;
 - 30 p.c. d'incapacité permanente de travail;
 - condition de ressources : toutes les ressources du handicapé (de son conjoint et de ses parents le cas échéant) sont prises en compte mais des immunisations sont prévues.
- Certaines dérogations sont prévues pour les apatrides, les réfugiés, les ressortissants d'Etats membres de la C.E.E. et de certains pays.

Il s'agit surtout de conditions portant sur la résidence du demandeur.

2. L'allocation spéciale

Elle est accordée aux handicapés qui ont une incapacité de travail de nature différente de celle visée par l'allocation ordinaire (handicap physique).

Il s'agit surtout des handicapés mentaux mais aussi de certains malades (épilepsie, affections cardiaques, respiratoires, rénales ...).

Cette allocation ne peut être cumulée avec l'allocation ordinaire. En cas de cumul possible, seul le système le plus avantageux s'applique.

(1) Loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés.

(2) L'arrêté royal du 17 novembre 1969 prévoit l'enquête sur les ressources. Les arrêtés royaux des 24 décembre 1974 et 24 décembre 1975 perfectionnent le système et augmentent les montants.

Toekenningvoorwaarden

- Belg zijn en werkelijk in België verblijven;
- de leeftijd van 25 jaar hebben bereikt (band met de kinderbijslagregeling);
- niet ouder zijn dan 65 of 60 jaar, al naar het gaat om een man of een vrouw;
- blijvend arbeidsongeschikt zijn voor 65 pct.

Soortgelijke afwijkingen als ter zake van de gewone tegemoetkomingen zijn mogelijk.

3. Aanvullende tegemoetkoming

Deze tegemoetkoming werd ingevoerd om een eventuele vermindering van de bestaansmiddelen van gepensioneerde minder-validen op te vangen. Zij komt dus in de plaats van de gewone tegemoetkoming of van de bijzondere tegemoetkoming wanneer de gerechtigde de leeftijd van 65 of 60 jaar bereikt. Zij is gelijk aan het bedrag van de gewone of de bijzondere tegemoetkoming, verminderd met het rust- of overlevingspensioen dat de minder-valide of zijn echtgenoot ontvangt.

4. Tegemoetkoming tot aanvulling van het gewaarborgd inkomen van de bejaarden

Stelsel ingevoerd sedert 1 januari 1976.

Er worden bepaalde voorwaarden gesteld, o.m. niet in aanmerking komen voor de aanvullende tegemoetkoming.

5. Tegemoetkoming voor de hulp van een derde

Zij wordt verleend aan de gerechtigden die als gevolg van hun gezondheidstoestand hulp van een derde nodig hebben.

Het bedrag verschilt al naar het geval en wordt vastgesteld aan de hand van vijf criteria :

- a) het vermogen om zich te verplaatsen;
- b) het vermogen om zijn voedsel te bereiden en tot zich te nemen;
- c) het vermogen om te zorgen voor de eigen hygiëne en voor die van zijn woning ;
- d) het vermogen om zonder toezicht te leven;
- e) het vermogen om met zijn omgeving om te gaan en sociale contacten te hebben.

Die tegemoetkoming wordt niet betaald tijdens het verblijf van de gerechtigde in een verzorgingsinstelling, in een tehuis enz.

Zij wordt evenmin betaald indien de minder-valide of zijn echtgenoot reeds een soortgelijke uitkering geniet in een ander stelsel.

Bij cumulatie van tegemoetkomingen als deze door twee echtgenoten, wordt de kleinste tegemoetkoming met de helft

Conditions d'octroi

- être belge et résider réellement en Belgique;
- avoir atteint l'âge de 25 ans (lien avec le régime des allocations familiales);
- ne pas avoir dépassé l'âge de 65 ans ou 60 ans selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme;
- avoir une incapacité de travail permanente de 65 p.c.

Des dérogations semblables à celles prévues pour l'octroi d'allocations ordinaires sont possibles.

3. L'allocation complémentaire

Cette allocation a été instaurée pour parer à une éventuelle diminution des ressources du handicapé à l'âge de la retraite. Elle remplace donc l'allocation ordinaire ou l'allocation spéciale lorsque le bénéficiaire atteint l'âge de 65 ans ou de 60 ans. Cette allocation complémentaire est égale au montant de l'allocation ordinaire ou spéciale, diminuée de la pension de retraite ou de la pension de survie dont bénéficient le handicapé ou son conjoint.

4. L'allocation de complément du revenu garanti aux personnes âgées

Système instauré depuis le 1er janvier 1976.

Certaines conditions sont prévues à l'octroi et notamment celle de ne pas bénéficier de l'allocation complémentaire.

5. L'allocation pour l'aide d'une tierce personne

Elle est accordée aux bénéficiaires d'allocations dont l'état de santé nécessite l'aide d'une tierce personne.

Son montant varie selon le degré de besoin évalué sur base de cinq critères :

- a) possibilité de déplacement;
- b) possibilité de préparation et d'absorption de sa nourriture;
- c) possibilité d'assurer son hygiène et celle de son habitat;
- d) possibilité de vivre sans surveillance;
- e) possibilité de communiquer et d'avoir des contacts sociaux avec son entourage.

Il faut signaler que cette allocation n'est pas payée pendant la durée du séjour du bénéficiaire dans une institution de soins ou dans un home, etc.

Elle n'est pas non plus payée si le handicapé ou son conjoint bénéficie déjà d'une prestation de même nature accordée par une autre législation.

En cas de cumul de telles allocations dans le chef des deux conjoints, le montant de l'allocation la moins élevée

verminderd. Indien beide tegemoetkomingen gelijk zijn, worden zij elk met 25 pct. verminderd.

Verboden cumulatie

Tegemoetkomingen voor minder-validen mogen niet voor het volle bedrag worden gecumuleerd met :

- schadeloosstellingen op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek;
- uitkeringen verleend krachtens wetten op de arbeidsongevallen of op de beroepsziekten.

Commentaar bij de artikelen

Artikelen 1 en 2

Een liefdadigheidswet vervangen door een compensatiewet houdt in dat de verleende tegemoetkoming strekt tot compensatie van het inkomen dat de minder-valide, wegens zijn handicap, niet met eigen middelen kan verkrijgen.

Vandaar de naam inkomenvervangende tegemoetkoming en de leeftijdsvoorwaarde van 18 jaar, in overeenstemming met de wet op de werkloosheidsuitkeringen.

De gelijkheid tussen de verschillende handicaps wordt hersteld door de afschaffing van het verschil tussen de gewone tegemoetkoming en de bijzondere tegemoetkoming.

Artikel 3

De integratietegemoetkoming omvat, behalve de hulp van een derde, alle bijzondere kosten voor de inschakeling van de minder-valide in het maatschappelijk leven, vanaf de leeftijd waarop de school niet langer de verplichte band tussen het individu en de maatschappij vormt.

Er worden evenwel verschillende normen gehanteerd voor de vaststelling van de behoefte aan integratietegemoetkoming op de leeftijd van 14 jaar of op die van 18 jaar.

Het streven naar zelfstandigheid zoals bij niet-gehandicapte kinderen is immers ook niet zo groot als die kinderen nog geen 18 jaar oud zijn.

Artikel 4

Paragraaf 1 neemt de eisen over die reeds gesteld zijn in de nieuwe regeling welke sedert 1 januari 1975 van kracht is.

Artikel 5

Voor de gepensioneerden zal de vroegere aanvullende tegemoetkoming worden vervangen door de inkomenvervangende tegemoetkoming die een gewaarborgd minimuminkomen van bejaarden zal zijn, aangezien artikel 7, § 1, bepaalt dat het bedrag van de vervangingstegemoetkomingen wordt vermindert met het bedrag van het inkomen (in dit geval het pensioen van de minder-valide), en artikel 6, § 2, bepaalt dat de

sera réduit de moitié. Si les deux allocations sont égales, elles sont réduites de 25 p.c. chacune.

Cumuls prohibés

Les allocations des handicapés ne peuvent être cumulés totalement avec :

- des indemnités découlant de l'application de l'article 1382 du Code civil;
- des allocations accordées en vertu des lois sur les accidents du travail ou des maladies professionnelles.

Commentaires des articles

Articles 1er et 2

Instaurer une législation de compensation et non plus de bienfaisance, inclut que l'allocation octroyée vise à compenser le revenu que la personne ne peut obtenir par ses propres moyens du fait de son handicap.

D'où le nom : allocation de remplacement de revenus et l'exigence de l'âge de 18 ans, en conformité avec la législation sur les allocations de chômage.

L'égalité entre les divers handicaps est établie par la suppression de la différence entre allocation ordinaire et allocation spéciale.

Article 3

L'allocation d'intégration inclut, outre l'aide d'une tierce personne, tous les frais particuliers destinés à l'intégration du handicapé dans la vie sociale, à partir de l'âge où ce n'est plus obligatoirement l'établissement scolaire qui forme le lien entre l'individu et la société.

Toutefois, des critères différents sont fixés pour établir la nécessité de l'allocation d'intégration à l'âge de 14 ans ou à partir de 18 ans.

En effet, l'attente d'autonomie vis-à-vis des enfants non handicapés est également moins grande lorsque ces enfants n'ont pas 18 ans.

Article 4

Le paragraphe 1er rejoint les exigences déjà mentionnées dans le nouveau régime (depuis le 1er janvier 1975).

Article 5

Dans le cas des personnes pensionnées, l'allocation de remplacement de revenus remplacera l'ancienne allocation de complément et constitue un revenu minimum garanti aux personnes âgées, puisqu'il est prévu à l'article 7, § 1er, que le montant des allocations de remplacement est diminué du montant du revenu (en l'occurrence la pension du handicapé), et à l'article 6, § 2, que le montant de l'allocation de

inkomenvervangende tegemoetkoming ten minste even groot zal zijn als het bestaansminimum. De minder-valide zal dus zijn gehele leven lang aanspraak blijven hebben op de vervangingstegemoetkoming, waardoor de wetgeving wordt vereenvoudigd.

Artikelen 6 en 7

Het wordt aan de Koning overgelaten om het bedrag van de tegemoetkomingen vast te stellen en de inhoud van bepaalde begrippen te omschrijven, met dien verstande evenwel dat de bedragen ten minste even hoog zullen zijn als het bestaansminimum.

Artikel 8

Dit artikel, hetwelk bepaalt dat de aanvraag om een inkomenvervangende tegemoetkoming tevens geldt als aanvraag om een integratietegemoetkoming, heeft ten doel de administratieve procedure te vereenvoudigen (en de kosten ervan te drukken), zowel voor de minder-valide als voor het ministerie waaronder de sociale zekerheid ressorteert.

Artikel 13

§ 1. Deze paragraaf strekt om de gelijkheid te waarborgen van de minder-validen die onder minder gunstige Belgische of buitenlandse wetten vallen.

§ 3. Deze bepaling heeft ten doel de continuïteit van de inkomens te bewerkstelligen voor degenen die een handicap oplopen waardoor hun bedrijfsinkomsten verminderen of wegvallen.

Artikel 19

Aangezien de tegemoetkoming aan minder-validen een inkomenvervangende tegemoetkoming wordt aangevuld met een integratietegemoetkoming) is het logisch dat de geschillen die ontstaan op grond van de nieuwe wet, tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten behoren.

Artikel 22

Zoals bepaald is in de artikelen 8 en 10, heft dit voorstel de wet van 27 juni 1969 op.

remplacement de revenus est au moins égal aux montants du minimum de moyens d'existence. Le droit à l'allocation de remplacement accompagne dès lors le handicapé au cours de toute sa vie, et l'on assiste ainsi à une simplification de la législation.

Articles 6 et 7

Il est laissé à l'appréciation du Roi de fixer le montant des allocations et de déterminer le contenu de certaines notions, avec toutefois la garantie que les montants soient au moins du niveau du minimex.

Article 8

La disposition qui prévoit que la demande d'allocation de remplacement de revenus vaut en même temps demande d'allocation d'intégration, vise à simplifier les démarches administratives (et à diminuer le coût de celles-ci) tant pour le handicapé que pour le ministère qui a la sécurité sociale dans ses attributions.

Article 13

Paragraphe 1er. Ce paragraphe vise à garantir l'égalité pour les handicapés relevant de législations belges ou étrangères moins favorables.

Paragraphe 3. Cette disposition a pour objectif de garantir la continuité des revenus aux personnes qui ont subi récemment un handicap ayant pour conséquence la diminution ou la disparition de leurs revenus professionnels.

Article 19

L'allocation pour handicapé devenant une allocation de remplacement de revenu (assortie d'une allocation d'intégration) il est logique que les litiges résultant de cette nouvelle loi soient de la compétence des juridictions du travail.

Article 22

La proposition de loi abroge, comme il était prévu aux articles 8 et 10, la loi du 27 juin 1969.

M. REMY-OGER.

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

Er zijn twee tegemoetkomingen voor minder-validen : de inkomenvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming.

ART. 2

De inkomenvervangende tegemoetkoming wordt verleend aan minder-validen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en van wie wordt erkend dat hun arbeidsgeschiktheid als gevolg van hun lichamelijke en/of geestelijke toestand met ten minste 30 pct. is verminderd.

ART. 3

§ 1. De integratievergoeding wordt verleend aan minder-validen vanaf de leeftijd van 14 jaar, wanneer, als gevolg van hun beperkte zelfstandigheid, zij zelf of tot hun achttiende jaar de personen die de wettelijke voogdij over hen uitoefenen, bijzondere kosten dienen te maken voor hun integratie in de maatschappij.

§ 2. De behoefte aan bijzondere kosten blijkt uit een medisch rapport, waarbij in aanmerking wordt genomen het vermogen :

1. Vanaf het 18e jaar :

- zich te verplaatsen;
- zich te voeden en zijn maaltijden te bereiden;
- te zorgen voor zijn persoonlijke hygiëne en die van zijn woning;
- te leven zonder toezicht en zich bewust te zijn van de gevaren voor zichzelf en voor anderen;
- sociale contacten aan te knopen.

2. Van het 14e tot het 18e jaar

- zich te verplaatsen,
- zich te voeden,
- te zorgen voor zijn persoonlijke hygiëne,
- zich bewust te zijn van de gevaren voor zichzelf en voor anderen,
- sociale contacten aan te knopen.

§ 3. Deze bijzondere kosten omvatten zowel de hulp van derden als de aankoop van passend materieel ter verhelping van de handicaps.

ART. 4

§ 1. De aanvrager van een tegemoetkoming moet Belg zijn, staatloze, vluchteling of van onbepaalde nationaliteit, werkelijk in België verblijven en er werkelijk ononderbroken

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

Il existe deux allocations pour handicapés : l'allocation de remplacement de revenus et l'allocation d'intégration.

ART. 2

L'allocation de remplacement de revenus est accordée au handicapé qui a atteint l'âge de 18 ans et dont l'état physique et/ou psychique est reconnu comme réduisant sa capacité au travail d'au moins 30 p.c.

ART. 3

§ 1er. L'allocation d'intégration est accordée au handicapé à partir de 14 ans, lorsque, en raison de son autonomie réduite, le handicapé ou, jusqu'à l'âge de 18 ans, les personnes qui exercent la tutelle légale sur lui, sont exposés à des frais particuliers pour qu'il s'intègre dans la vie sociale.

§ 2. Le besoin de frais particuliers est déterminé dans un rapport médical qui tient compte de la capacité :

1. A partir de 18 ans :

- de se déplacer;
- de s'alimenter et de préparer ses repas;
- d'assurer son hygiène personnelle et celle de son habitat;
- de vivre sans surveillance et d'être conscient des dangers pour soi-même et pour autrui;
- de nouer des contacts sociaux.

2. De 14 à 18 ans

- de se déplacer,
- de s'alimenter,
- d'assurer son hygiène personnelle,
- d'être conscient des dangers pour soi-même et pour autrui,
- de nouer des contacts sociaux.

§ 3. Ces frais particuliers recouvrent tant l'aide d'une tierce personne que l'achat de matériel approprié à combler les handicaps.

ART. 4

§ 1er. Le bénéficiaire d'une allocation doit être belge, apatride, réfugié ou personne de nationalité indéterminée, résider réellement en Belgique et y avoir réellement

hebben verbleven gedurende de vijf laatste jaren vóór de datum waarop het recht op de tegemoetkoming ingaat.

Onder « vluchteling » wordt verstaan de vluchteling bedoeld in artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Onder « staatloze » wordt verstaan de staatloze bedoeld in artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954.

§ 2. De Koning kan :

1° bepalen wat moet worden verstaan onder « werkelijke verblijfplaats »;

2° onder door hem te stellen voorwaarden afwijken van het bepaalde in § 1, eerste lid.

ART. 5

De gerechtigden blijven hun aanspraak op de tegemoetkomingen behouden wanneer zij de leeftijd van 60 jaar bereiken en kunnen de tegemoetkomingen na die leeftijd aanvragen.

ART. 6

§ 1. De Koning stelt het bedrag van de tegemoetkomingen vast; deze mogen niet minder belopen dan de bedragen bepaald in de wet van 24 december 1975.

§ 2. Het bedrag van de inkomenvervangende tegemoetkoming kan verschillen al naar de gerechtigde personen te zijnen laste heeft, allenstaande is of met iemand samenwoont. De Koning bepaalt wat wordt verstaan onder « gerechtigde met personen ten laste », « alleenstaand gerechtigde » en « samenwonend gerechtigde ». Het bedrag van de inkomenvervangende tegemoetkoming is ten minste gelijk aan het bedrag van het bestaansminimum dat worden uitgekeerd met toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

§ 3. Het bedrag van de integratietegemoetkoming is een vast bedrag dat kan verschillen naar de graad van zelfstandigheid bepaald in artikel 3, § 3.

ART. 7

§ 1. Het bedrag van de tegemoetkomingen bedoeld in artikel 6, § 2 en § 3, wordt verminderd met het bedrag van het inkomen van de minder-valide, diens echtgenoot of de persoon waarmee hij samenleeft, dat meer beloopt dan een door de Koning te bepalen grensbedrag. De Koning kan bepalen wat wordt verstaan onder « samenleven ». Die grensbedragen kunnen verschillen al naar de rechthebbenden geacht worden personen te hunnen laste te hebben, alleenstaande rechthebbenden of samenwonende rechthebbenden te zijn.

§ 2. De Koning bepaalt wat wordt verstaan onder inkomen en door wie, volgens welke normen en op welke wijze het bedrag moet worden vastgesteld.

résidé de manière ininterrompue, pendant au moins les cinq dernières années qui précèdent la date à laquelle prend cours le droit à l'allocation.

Le terme « réfugié » a la signification qui lui est attribuée à l'article 1er de la Convention relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951. Le terme « apatride » a la signification qui lui est attribuée à l'article 1er de la Convention relative au statut des apatrides, signée à New York le 28 septembre 1954.

§ 2. Le Roi peut :

1° déterminer ce qu'il faut entendre par « résidence réelle » ;

2° dans les conditions qu'il peut déterminer, déroger à la disposition du § 1er, alinéa 1er.

ART. 5

Les bénéficiaires maintiennent leur droit aux allocations lorsqu'ils atteignent l'âge de 60 ans et peuvent en faire la demande après cet âge.

ART. 6

§ 1er. Le Roi fixe le montant des allocations; ces montants ne peuvent être inférieurs à ceux déterminés par la loi du 24 décembre 1975.

§ 2. Le montant de l'allocation de remplacement de revenus peut varier selon que le bénéficiaire a des personnes à charge, est isolé ou cohabitant. Le Roi détermine ce qu'on entend par « bénéficiaire avec personnes à charge », « bénéficiaire isolé » et « bénéficiaire cohabitant ». Le montant de l'allocation de remplacement de revenus est au moins égal aux montants du minimum de moyens d'existence pouvant être accordé en application de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

§ 3. Le montant de l'allocation d'intégration est un montant forfaitaire qui peut varier en fonction du degré d'autonomie tel que déterminé dans l'article 3, § 3.

ART. 7

§ 1er. Le montant des allocations visé à l'article 6, § 2 et § 3, est diminué du montant du revenu du handicapé, de son conjoint ou de la personne avec laquelle il est établi en ménage, qui excède les limites fixées par le Roi. Le Roi peut déterminer ce qu'il faut entendre par « être établi en ménage ». Les limites peuvent être différentes selon que les ayants droit sont considérés comme bénéficiaires avec personnes à charge, bénéficiaires isolés ou bénéficiaires cohabitants.

§ 2. Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par revenu et par qui, selon quels critères et de quelle manière le montant doit en être fixé.

De Koning kan bepalen dat sommige inkomsten, onder door hem te stellen voorwaarden, niet of slechts gedeeltelijk in aanmerking worden genomen.

ART. 8

§ 1. De tegemoetkomingen worden toegekend op aanvraag.

De aanvraag wordt ingediend bij de burgemeester van de gemeente waar de minder-valide werkelijk verblijft.

De Koning bepaalt door wie, wanneer en op welke wijze de aanvraag wordt ingediend.

De aanvraag om een inkomenvervangende tegemoetkoming geldt tevens als aanvraag om een integratietegemoetkoming. De integratietegemoetkoming kan ook afzonderlijk worden aangevraagd.

Een nieuwe aanvraag kan worden ingediend wanneer zich volgens de aanvrager wijzigingen hebben voorgedaan die de toekenning of verhoging van de tegemoetkomingen rechtvaardigen.

§ 2. De Koning kan bepalen welke inlichtingen door de bevoegde diensten moeten worden verstrekt voor een eventuele herziening van de verleende tegemoetkomingen.

ART. 9

De Koning stelt nadere regel voor de evaluatie van de ongeschiktheid.

Wat evenwel de integratietegemoetkoming betreft, moeten de normen bepaald in artikel 3, § 2, worden nageleefd.

ART. 10

Op de aanvragen wordt beschikt door of vanwege de Minister tot wiens bevoegdheid de sociale zekerheid behoort.

Zij kunnen de verleende tegemoetkomingen, ambtshalve of op aanvraag van de minder-valide, herzien.

De tegemoetkomingen kunnen zonder nader onderzoek worden geweigerd indien er voldoende gegevens zijn waaruit duidelijk blijkt dat de aanvrager niet aan de gestelde voorwaarden voldoet.

De Koning stelt nadere regels voor de herziening van de beslissingen, op aanvraag of ambtshalve; hij bepaalt eveneens de normen voor de evaluatie van het invaliditeitspercentage.

ART. 11

De tegemoetkomingen worden betaald volgens regels door de Koning te bepalen.

Le Roi peut déterminer que certains revenus, dans les conditions qu'il peut fixer, ne sont pas ou seulement partiellement pris en considération.

ART. 8

§ 1er. Les allocations sont accordées sur demande.

La demande d'allocation est introduite auprès du bourgmestre de la commune où le handicapé réside réellement.

Le Roi détermine par qui, à partir de quand, et de quelle manière la demande est introduite.

Chaque demande d'allocation de remplacement de revenus vaut en même temps demande d'allocation d'intégration. L'allocation d'intégration peut aussi être demandée séparément.

Une nouvelle demande peut être introduite lorsque, selon le demandeur, les modifications sont intervenues qui justifient l'octroi ou l'augmentation des allocations.

§ 2. Le Roi peut déterminer quels renseignements doivent être fournis par les services compétents en vue d'une révision éventuelle des allocations accordées.

ART. 9

Le Roi détermine les modalités d'évaluation de l'incapacité.

Pour l'allocation d'intégration toutefois, les critères repris à l'article 3, § 2, doivent être respectés.

ART. 10

Le ministre qui a la sécurité sociale dans ses attributions ou les fonctionnaires délégués par lui statuent sur les demandes d'allocations.

Ils peuvent, d'office ou sur demande du handicapé, revoir les allocations octroyées.

Les allocations peuvent être refusées sans autre examen s'il y a suffisamment d'éléments dont il résulte clairement que le demandeur ne remplit pas les conditions pour obtenir les allocations.

Le Roi détermine selon quelles règles les décisions peuvent être revues sur demande ou d'office; il détermine également les critères servant à l'évaluation du pourcentage d'invalidité.

ART. 11

Les allocations sont payées selon les règles établies par le Roi.

ART. 12

Wanneer een minder-valide geheel of ten dele op kosten van de overheid, van een openbare dienst of een orgaan van de sociale zekerheid, in een instelling is opgenomen, kan de betaling van de tegemoetkomingen, onder door de Koning te stellen regels en met inachtneming van de gezinstoestand en de maatschappelijke integratie van de minder-valide, geheel of ten dele worden geschorst; het deel van de tegemoetkomingen waarvan de betaling wordt geschorst strekt tot vergoeding van de verblijfskosten van de minder-valide, zonder andere bijdrage van zijn kant.

ART. 13

§ 1. De tegemoetkomingen worden geweigerd of beperkt indien krachtens een andere Belgische of buitenlandse wet dan wel krachtens het gemeen recht, een inkomenvervangende tegemoetkoming of een tegemoetkoming voor bijzondere kosten of uitrustingskosten met het oog op integratie wordt verleend.

Indien de bedragen toegekend krachtens een Belgische of een buitenlandse wet dan wel krachtens het gemeen recht, lager zijn dan de tegemoetkomingen, heeft de minder-valide die voldoet aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 2 tot 8, recht op het verschil.

De Koning bepaalt op welke wijze deze uitkeringen in aanmerking worden genomen.

De minder-valide moet aanspraak maken op de uitkeringen waarvoor hij op grond van de Belgische of de buitenlandse sociale wetgeving in aanmerking kan komen.

§ 2. De tegemoetkomingen kunnen worden toegekend bij wijze van voorschot op andere uitkeringen of vergoedingen waarin krachtens een Belgische of een buitenlandse wet voorzien is wegens vermindering van het verdienvermogen of de zelfstandigheid.

De Koning kan bepalen welke uitkeringen of vergoedingen beschouwd kunnen worden als toegekend wegens een vermindering van het verdienvermogen of de zelfstandigheid, onder welke voorwaarden en tot welk bedrag voorschotten kunnen worden verleend en op welke wijze de voorschotten worden teruggevorderd. De dienst of de instelling die de tegemoetkoming betaalt, treedt bij toekenning van dergelijke voorschotten in de rechten van de trekker van die uitkeringen of vergoedingen, tot het bedrag van de toegekende voorschotten.

ART. 14

De bedragen van de tegemoetkomingen bedoeld in artikel 6, worden verbonden aan spilindex 114,20 van de consumptieprijzen en schommelen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige

ART. 12

En cas de séjour du handicapé dans un établissement, totalement ou partiellement aux frais des pouvoirs publics, d'un service public ou d'un organisme de la sécurité sociale, le paiement des allocations peut, dans les conditions que le Roi peut déterminer, en tenant compte de la situation familiale et de l'intégration sociale du handicapé, être en tout ou en partie suspendu; la part des allocations dont le paiement est suspendu compensera les frais de séjour du handicapé sans intervention supplémentaire de sa part.

ART. 13

§ 1er. Les allocations sont refusées ou limitées si, en vertu d'une autre législation belge, d'une législation étrangère ou du droit commun, une allocation de remplacement de revenus ou une allocation pour les frais particuliers ou les frais d'équipements en vue de l'intégration est accordée.

Si les montants alloués en vertu de cette législation belge ou étrangère ou en vertu du droit commun sont inférieurs aux allocations, le handicapé qui satisfait aux conditions fixées aux articles 2 à 8, a droit à la différence.

Le Roi détermine la manière dont ces prestations sont prises en compte.

Le handicapé doit faire valoir ses droits aux prestations dont il peut bénéficier en vertu de la législation sociale belge ou étrangère.

§ 2. Les allocations peuvent être consenties à titre d'avance sur d'autres prestations ou indemnités prévues en raison d'une réduction de la capacité de gain ou de la réduction de l'autonomie en vertu d'une législation belge ou étrangère.

Le Roi peut déterminer quelles prestations ou indemnités peuvent être considérées comme accordées en raison d'une réduction de la capacité de gain ou de la réduction de l'autonomie, à quelles conditions et jusqu'à quel montant des avances peuvent être consenties et de quelle manière les avances sont récupérées. Le service ou l'organisme qui paie l'allocation est, en cas de consentement de telles avances, subrogé dans les droits du bénéficiaire de ces prestations ou indemnités jusqu'à concurrence du montant des avances fournies.

ART. 14

Les montants des allocations visés à l'article 6 sont rattachés à l'indice-pivot 114,20 des prix à la consommation et varient conformément aux dispositions de la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du Trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de

bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De grensbedragen bedoeld in artikel 7, kunnen elk jaar worden aangepast op de dag bepaald door de Koning en volgens door hem te stellen regels.

ART. 15

De Koning bepaalt welke natuurlijke personen na het overlijden van de gerechtigde aanspraak hebben op de vervallen en niet-betaalde achterstallige tegemoetkomingen, in welke volgorde zij hun rechten kunnen uitoefenen, welke formaliteiten moeten worden vervuld en binnen welke termijn de aanvraag moet worden ingediend.

ART. 16

§ 1. De terugvordering van onverschuldigd betaalde tegemoetkomingen verjaart drie jaar na de dag van de betaling.

De termijn bepaald in het eerste lid wordt teruggebracht tot een jaar, indien de betaling uitsluitend te wijten is aan een vergissing van een administratieve dienst of instelling, waarvan de betrokkene zich normaal geen rekenschap kon geven.

De termijn bepaald in het eerste lid wordt gebracht op vijf jaar, indien de onverschuldigde betaling is verricht als gevolg van bedrog, diefstal of bedrieglijke handeling van de betrokkene.

§ 2. De beslissing tot terugvordering wordt, op straffe van nietigheid, bij ter post aangetekende brief ter kennis van de schuldenaars gebracht.

Deze brief bevat, op straffe van nietigheid :

- de vaststelling van de onverschuldigde betaling ;
- het totale bedrag van het onverschuldigde, alsmede de wijze van berekening;
- de bepalingen die bij de betaling zijn overtreden;
- de in aanmerking genomen verjaringstermijn en de verantwoording ervan;
- de mogelijkheid om bij de bevoegde arbeidsrechtbank beroep in te stellen binnen 30 dagen na de aanbieding van de aangetekende brief aan de betrokkene, op straffe van verval van recht.

De afgifte van de aangetekende brief ter post stuit de verjaring.

§ 3. De Minister tot wiens bevoegdheid de sociale zekerheid behoort, kan onder de door de Koning te stellen voorwaarden, van ambtswege dan wel op verzoek van de minder-valide afzien van de terugvordering van de onverschuldigd betaalde tegemoetkomingen.

sécurité sociale des travailleurs, ainsi que des obligations de sécurité sociale aux travailleurs indépendants.

Les montants des limites visées à l'article 7 peuvent chaque année être adaptés à la date et selon les modalités à déterminer par le Roi.

ART. 15

Le Roi désigne les personnes physiques qui, en cas de décès du bénéficiaire, ont droit aux arrérages échus et non payés des allocations, détermine l'ordre dans lequel ces personnes peuvent exercer leur droit, les formalités qui doivent être observées, ainsi que le délai pour l'introduction de la demande.

ART. 16

§ 1er. La récupération des allocations versées indûment se prescrit par trois ans à compter de la date à laquelle le paiement a été effectué.

Le délai prévu à l'alinéa 1er est ramené à un an lorsque le paiement résulte uniquement d'une erreur d'un service administratif ou d'un organisme, dont l'intéressé ne pouvait normalement se rendre compte.

Le délai prévu à l'alinéa 1er est porté à cinq ans lorsque le paiement indû a été effectué en cas de fraude, de vol ou de manœuvre frauduleuse de l'intéressé.

§ 2. La décision de récupération est, sous peine de nullité, portée à la connaissance des débiteurs par lettre recommandée à la poste.

A peine de nullité, cette lettre mentionne :

- la constatation de l'indu;
- le montant total de l'indu, ainsi que le mode de calcul;
- les dispositions en infraction desquelles les paiements ont été effectués ;
- le délai de prescription pris en considération et sa justification ;
- la possibilité d'introduire un recours auprès du tribunal du travail compétent dans les trente jours de la présentation du pli recommandé à l'intéressé, et ce à peine de forclusion.

Le dépôt du pli recommandé à la poste interrompt la prescription.

§ 3. Le Ministre qui a la sécurité sociale dans ses attributions peut, dans les conditions déterminées par le Roi, renoncer d'office ou sur demande du handicapé à la récupération des allocations payées indûment.

De Koning kan bepalen op welke wijze het verzoek moet worden ingediend.

§ 4. De beslissing tot terugvordering kan eerst na verloop van een maand worden uitgevoerd. Indien de gerechtigde vóór het verstrijken van die maand een verzoek indient om van de terugvordering af te zien, wordt de terugvordering opgeschort totdat de Minister op het verzoek heeft beschikt.

§ 5. Niettegenstaande het bepaalde in § 4 kunnen de onverschuldigd betaalde tegemoetkomingen worden verhaald op de bedragen die aan de gerechtigde toekomen in de zin van artikel 1410, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek, en nog niet betaald zijn.

§ 6. Ingeval verscheidene diensten of instellingen belast zijn met de betaling van de tegemoetkomingen, kunnen de onverschuldigd betaalde tegemoetkomingen door de diensten of instellingen gezocht door de overheid bedoeld in artikel 10, eerste lid, worden verhaald op de achterstallen van enigerlei uitkering die eveneens door die dienst of die instelling wordt betaald.

ART. 17

De ordonnantiën van betaling van de tegemoetkomingen behoeven niet voorzien te zijn van het visum bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de organieke wet van 29 oktober 1946 op het Rekenhof.

De verantwoording van de betalingen door middel van kredietopeningen geschiedt door overlegging van verzamelborderellen van betaling, goedgekeurd door of vanwege de Minister tot wiens bevoegdheid de sociale zekerheid behoort en gestempeld door de Dienst der Postchecks.

ART. 18

De openbare besturen, de instellingen belast met de toepassing van de wetten op de sociale zekerheid, de arbeidsongevallen, de beroepsziekten en de bijstand alsmede de tegemoetkomingsgerechtigden zijn gehouden aan de overheid die de tegemoetkoming verleent en aan de betalende dienst of instelling, op eenvoudige vordering en zonder verplaatsing alle inlichtingen mee te delen die nuttig zijn voor de vervulling van hun taak.

ART. 19

De geschillen over de rechten ontstaan uit deze wet en de geschillen betreffende de vaststelling van de graad van ongeschiktheid behoren tot de bevoegdheid van het arbeidsgerecht.

Beroep tegen een beslissing van de Minister moet worden ingesteld binnen een maand na de kennisgeving.

De termijn van een maand is eveneens van toepassing voor het beroep tegen een beslissing om van een terugvordering af te zien.

De vordering ingesteld voor de arbeidsgerechten heeft geen schorsende kracht.

Le Roi peut déterminer la manière dont la demande doit être introduite à cet effet.

§ 4. La décision de récupération peut seulement être exécutée après l'expiration d'un délai d'un mois. Si le bénéficiaire introduit une demande en renonciation avant l'expiration de ce mois, cette requête suspend la récupération jusqu'à ce que le Ministre statue sur cette demande.

§ 5. Nonobstant la disposition du § 4, la récupération des allocations payées indûment peut se faire sur les montants échus au sens de l'article 1410, § 4, du Code judiciaire, qui n'ont pas été payés au bénéficiaire.

§ 6. Au cas où plusieurs services ou organismes sont chargés du paiement des allocations, la récupération des allocations payées indûment peut se faire par les services ou organismes choisis par l'autorité visée à l'article 10, alinéa premier, sur les arrérages de quelque prestation que ce soit également payée par ce service ou cet organisme.

ART. 17

Les ordonnances de paiement des allocations ne doivent pas être munies du visa prévu à l'article 14, alinéa premier, de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846.

La justification de ces dépenses réalisées au moyen d'ouvertures de crédit se fait par la déposition de bordereaux récapitulatifs de paiement, approuvés par le ministre qui a la sécurité sociale dans ses attributions ou son délégué et cachetés par l'Office des chèques postaux.

ART. 18

Les administrations publiques, les organismes chargés de l'application de la législation sur la sécurité sociale, les accidents du travail, les maladies professionnelles et l'assistance, ainsi que les bénéficiaires d'allocation, sont tenus de communiquer à l'autorité octroyante ainsi qu'au service ou organisme payeur, sur simple réquisition et sans déplacement, tous renseignements utiles pour l'accomplissement de leur mission.

ART. 19

Les litiges ayant pour objet les droits résultant de la présente loi, ainsi que ceux résultant de la détermination des degrés d'incapacité, sont de la compétence de la juridiction du travail.

Le recours contre une décision du ministre doit être formé dans le délai d'un mois à partir de la notification de celle-ci.

Le délai d'un mois est applicable également pour un recours contre une décision en matière de renonciation à une récupération.

L'action introduite devant les juridictions du travail n'est pas suspensive.

ART. 20

Voor de uitoefening van de bevoegdheden die hem door deze wet zijn toegekend, wint de Koning het advies in van de Nationale Hoge Raad voor minder-validen.

ART. 21

De uitgaven verbonden aan de toepassing van deze wet, komen voor rekening van de Staat.

ART. 22

De wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen wordt opgeheven.

De bepalingen van de evengenoemde wet blijven evenwel de tegemoetkomingen beheersen die werkelijk zijn ingegaan vóór 1 januari 1975.

Dezelfde bepalingen blijven van toepassing op de niet in artikel 24 bedoelde tegemoetkomingen die zijn ingegaan na 31 december 1974 en vóór de inwerkingtreding van deze wet, zolang zij niet zijn herzien met toepassing van de artikelen 8 of 10.

ART. 23

De bepalingen van deze wet kunnen niet tot gevolg hebben dat het recht op tegemoetkomingen door de gerechtigden verkregen krachtens de wetten en verordeningen van kracht voor 1 januari 1975, wordt verminderd.

ART. 24

Onverminderd het bepaalde in artikel 22 zijn de bepalingen van deze wet van ambtswege van toepassing op :

1. degenen die een aanvraag om tegemoetkoming of een aanvraag om herziening indienen na de datum van inwerkingtreding van deze wet;
2. degenen wier recht op een tegemoetkoming nog niet is vastgesteld bij een administratieve beslissing;
3. degenen wier tegemoetkoming van ambtswege wordt herzien met toepassing van artikel 10.

ART. 25

De Koning kan de bestaande wettelijke bepalingen wijzigen ten einde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet.

ART. 26

De Koning bepaalt op welke dag deze wet in werking treedt.

ART. 20

Pour exercer les attributions qui lui sont conférées par la présente loi, le Roi prend l'avis du Conseil supérieur national des handicapés.

ART. 21

Les dépenses qui découlent de l'application de la présente loi sont à charge de l'Etat.

ART. 22

La loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés est abrogée.

Les dispositions de la loi précitée continuent cependant à régir exclusivement l'octroi des allocations qui ont pris cours effectivement avant le 1er janvier 1975.

Les mêmes dispositions restent applicables aux allocations qui ont pris cours après le 31 décembre 1974 et avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi et qui ne sont pas visées à l'article 24, aussi longtemps qu'elles n'ont pas été revues en exécution des articles 8 ou 10.

ART. 23

Les dispositions de la présente loi ne peuvent avoir pour effet de réduire les droits à l'allocation acquis par les bénéficiaires en vertu de la législation et réglementation en vigueur avant le 1er janvier 1975.

ART. 24

Sans préjudice de l'article 22, les dispositions de la présente loi sont appliquées d'office :

1. aux personnes qui introduisent une demande d'allocation ou une demande en révision après la date d'entrée en vigueur de la présente loi ;
2. aux personnes dont le droit à une allocation n'a pas encore été fixé par une décision administrative ;
3. aux personnes dont l'allocation est revue d'office en application de l'article 10.

ART. 25

Le Roi peut modifier les dispositions légales existantes en vue de les mettre en concordance avec les dispositions de la présente loi.

ART. 26

Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

M. REMY-OGER.
C. COORENS.
J. LECLERCQ.
N. PECRIAUX.
F. DELMOTTE.
G. PAQUE.